

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Пловдив, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Стфани К. Черешарова
като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно
наказателно дело № 20225000600205 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.44 ал.12 вр. с ал.7 от ЗЕЕЗА.

С Решение № 50/03.05.2022г., постановено по ЧНД № 183/2022г., ОС – Хасково е допуснал предаването на лицето М. Г. М. / */ , роден на 06.11.19*г. в гр., български гражданин, с ЕГН *****, с адрес в гр.*ул. „*“ № 16, ет.3, ап.15 и в гр.*, Кралство *, на издаващата държава –Кралство *, по Европейска заповед за арест, издадена на 15.12.2020г. от * Прокурор при Държавна Прокуратура - Прокурорска Камара * – Кралство *, по преписка/дело: *. , за провеждане на наказателно преследване против него в издаващата държава за престъпленията посочени в заповедта. На основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА е взета мярка за неотклонение "ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА" по отношение на М. Г. М. / */ до фактическото му предаване на компетентните органи на Кралство *.

Против решението е депозирана жалба от адв. Г., с оплакване за

неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт. Твърдението се мотивира с тезата, че след като М. Г. М. / */ е български гражданин и след като не желае да бъде предаван следва се откаже да се изпълни заповедта за арест.

В съдебно заседание, представляващият исканото лице адвокат поддържа жалбата по изложените в нея съображения, наред с които и твърди, че са нарушени правата на М. Г. М. / */ и че последният се съмнява в обективността на * власти, поради което моли разследването да се проведе в РБългария.

Представителят на Апелативна прокуратура предлага жалбата да се остави без уважение и решението потвърдено като законосъобразно. Излага съображения, че ЕЗА отговаря на всички формални изисквания и липсват основания, които да доведат до отказ исканото лице да бъде предадено.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като съобрази приложените по делото доказателства, становищата на страните и като прецени обосноваността и законосъобразността на обжалваното определение, за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбата е депозирана в срок, от надлежно легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, но разгледана по същество НЕОСНОВАТЕЛНА.

Мотивирано и обосновано окръжният съд е приел, че в казуса са налице условията по чл.36 от ЗЕЕЗА, не се констатира пречките, предвидени в чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА, поради което следва да се допусне предаването на исканото лице на компетентните власти на искащата държава.

Налице е валидна Европейска Заповед за арест, издадена в писмена форма, от компетентен орган на Кралство *, която е държава - членка на ЕС. Заповедта е придружена с превод на български език, в съответствие с разпоредбата на чл.37 ал.3 от ЗЕЕЗА, получена е по един от начините, визирани в разпоредбата на чл.38а от ЗЕЕЗА, гарантиращ автентичността ѝ.

Заповедта съдържа изискуемите, съобразно разпоредбите на чл. 37, ал. 1, т. 1 - 7 от закона реквизити /залегнали съответно и в чл.8 от Рамковото решение на Съвета на Европейския съюз от 13.06.2002 г./, в нея са посочени достатъчно данни за идентификация на исканото за предаване лице. Отразен е

и издалия заповедта компетентен орган и основанията, на които същата е издадена. Деянията, за наказателно преследване на които се иска предаване на М. Г. М. / */ , предвиденото за тях наказание /отговарящо на изискванията на чл.36 от ЗЕЕЗА/ и приложимото право на искащата държава, са посочени коректно в заповедта. В заповедта е описано точно кои действия на М. Г. М. / */ се инкриминират, отразено е участието му в извършване на престъпленията, описано е в какво се изразяват неправомерните действия.

Поради това и този състав намира, че заповедта съдържа минимално необходимите обстоятелства, при които е извършено престъплението, включително време, място и степен на участие на исканото лице, характера и правната квалификация на престъпленията и наказанията, които се предвиждат по законите на издаващата заповедта държава. Извършеното от М. Г. М. / */ е наказуемо и според българския НК, отделно от факта, че за него, според чл.36, ал.31, т.16, т.18, т.21 от ЗЕЕЗА, не се изисква двойна наказуемост.

Не са налице нито абсолютните, нито факултативни основания за отказ да се изпълни заповедта, визирани в чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА. Престъпленията, за наказателно преследване на които се иска предаването на М. Г. М. / */ не са амнистирани в РБългария и не попадат под нейната наказателна юрисдикция, няма данни исканото лице да е осъдено за същото престъпление от български съд или съд на трета държава - членка, не е изтърпяло и не търпи наказание за тези деяния, исканото лице не е малолетен, съобразно залегналия в чл.32 от НК критерий. Не са налице основанията и на чл.40 от закона - престъпленията не са подсъдни на български съд, не е изтекъл предвидения давностен срок дори и според националния НК, лицето не е търпяло и не търпи наказание за това деяние в страна, която не е членка на ЕС.

Реално исканото лице и защитата не оспорват, че са налице всички посочени и предвидени в закона предпоставки за допускане предаването на М. Г. М. / */ на * компетентни власти. Според чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА, при решаване на въпроса за предаване на лицето, българският съд следва да прецени налице ли са нужните гаранции, които следва да се предоставят от издаващата държава, предвид факта, че исканото лице е български гражданин. И такива гаранции са предоставени. В отговор на искането от Окръжния съд

за даване на гаранции по чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА от страна на издалата ЕЗА прокуратура е постъпило уверение, че след приключване на наказателното производство и ако на М. Г. М. /*/ бъде наложено наказание лишаване от свобода лицето ще се върне в РБългария за изтърпяването му. Това, и според Апелативния съд, е достатъчна гаранция, че след приключване на наказателното производство М. Г. М. /*/ ще бъде върнат на територията на РБългария за изтърпяване на евентуално наложено му наказание лишаване от свобода. Предаването на исканото лице ще стане именно по силата на постановените съдебни актове, в които е отразено становището на българския съд за връщането на М. Г. М. /*/ на територията на България, след приключване на предвидените в шведското законодателство процедури, което, при спазване на посочените принципи на взаимност е недопустимо да се предполага, че * компетентни власти ще игнорират.

Отношенията между държавите – членки на ЕС почиват на принципите на взаимно доверие и сътрудничество в разследването и наказването на криминални прояви, като изпълняващата държава не следва да поставя под съмнение изявленията, обективността и безпристрастността на компетентни държавни органи на искащата държава. Такъв подход би обезсмислил целта и предназначението на нормите, уреждащи правното сътрудничество между отделните държави, поради което съмненията на исканото лице относно правомерните действия на * власти не могат да се споделят.

Посоченото в жалбата – че М. Г. М. /*/ е български гражданин и не желае да бъде предаван на * власти не е сред основанията за отказ да се изпълни заповедта, предвидени в закона или в действащите международни актове. В ЗЕЕЗА е предвидена възможност да се откаже предаването на български гражданин, в случай, че той заяви желанието си да изтърпи в РБългария вече наложено му от държава – членка наказание лишаване от свобода, но не и да се откаже предаването му с цел наказателно преследване, съответните действия по което, без съмнение, следва да се извършат от компетентните шведски, а не български власти. Неприложим е чл.4 от НПК в случая, защото той разписва възможността идентично наказателно преследване за идентични престъпления да се образува и на територията на РБългария, но не и органите на нашата държава да изземат правомощията на * компетентни органи по образувано и водено в Кралство * наказателно

производство.

Не може да се сподели и възражението, че са нарушени правата на М. Г. М. / */ , тъй като не му е връчен акта, въз основа на който ЕЗА е издадена. В последната подробно, ясно и конкретно е очертана дейността, за разследването на която се иска предаването на лицето, като без съмнение след предаването на исканото лице в Кралство * на М. Г. М. / */ ще бъдат връчени всички относими към делото книжа. А те не са връчени именно защото местонахождението на исканото лице не е било известно на * власти и затова той е бил обявен за международно издирване и спрямо него е издадена ЕЗА.

Като съобрази всичко изложено този съдебен състав намира, че са налице изискванията, визирани в ЗЕЕЗА за предаване на исканото лице и като е стигнал до този извод окръжният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

В съответствие с изискванията на чл. 44 ал.7 от ЗЕЕЗА, окръжният съд е постановил и спрямо исканото лице да се приложи най – тежката мярка за неотклонение „ Задържане под стража“ до предаването му на компетентните германски власти.

Мотивиран от всичко изложено, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН
СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 50/03.05.2022г., постановено по ЧНД № 183/2022г., ОС – Хасково.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____